

Hội thảo khoa học: “Nguyễn Văn Tố - Cuộc đời và sự nghiệp”

Vào dịp kỷ niệm 70 năm ngày Tổng tuyển cử đầu tiên bầu ra Quốc hội Việt Nam (6/1/1946-6/1/2016), vừa qua tại Hà Nội, Thành ủy Hà Nội đã phối hợp với Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh tổ chức Hội thảo khoa học *Nguyễn Văn Tố - Cuộc đời và sự nghiệp*. Hội thảo thu hút sự tham gia của đông đảo các nhà nghiên cứu với 22 bản tham luận, tập trung làm rõ cuộc đời, sự nghiệp và những đóng góp lớn cho đất nước của Nguyễn Văn Tố.

Ứng Hòe Nguyễn Văn Tố (1889-1947) sinh tại Hà Nội, có ông nội và cha là nhà Nho. Sau khi theo học tại Trường Thông ngôn Hà Nội và Trường Luật Hà Nội, ông vào làm việc tại Học viện Viễn Đông Bác cổ Pháp (EFEO), cơ quan đầu tiên ở Việt Nam nghiên cứu văn hóa và khoa học nhân văn trên thực địa vùng Viễn Đông, trong đó có ba nước Đông Dương. Nguyễn Văn Tố từng là Chủ sự Tập san của EFEO, Chủ tịch Hội truyền bá Quốc ngữ, Phó Chủ tịch thứ nhất Hội Khuyến khích Mỹ thuật và Kỹ nghệ Việt Nam, Thành viên sáng lập Viện Nghiên cứu Con người Đông Dương... Ông là tác giả của hàng trăm bài khảo cứu bằng tiếng Việt và tiếng Pháp về nhiều lĩnh vực, nhất là về khoa học nhân văn cho nhiều tạp chí nổi tiếng đương thời.

Sau Cách mạng tháng Tám, Nguyễn Văn Tố giữ chức Bộ trưởng Bộ Cứu tế xã hội trong Chính phủ lâm thời Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Ông đã tổ chức vận động nhân dân chống “giặc đói” và “giặc dốt”. Nhờ uy tín và các biện pháp có hiệu quả của ông, nạn đói đã được đẩy lùi và hàng triệu người đã được xóa mù

chữ. Nguyễn Văn Tố cũng từng làm trưởng ban Thường trực Quốc hội, trên cương vị này ông có những đóng góp quan trọng vào việc ký kết Hiệp định 6/3/1946 và Tạm ước 14/9/1946. Nguyễn Văn Tố trực tiếp cùng Quốc hội xây dựng bản Hiến pháp đầu tiên của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa năm 1946. Sau đó, Nguyễn Văn Tố giữ chức Bộ trưởng không bộ trong Chính phủ. Năm 1947, trong một lần quân Pháp nhảy dù xuống Bắc Kạn nhằm tiêu diệt đầu não kháng chiến của ta, Nguyễn Văn Tố bị bắt và hy sinh.

Tại Hội thảo, các đại biểu đã khái quát về cuộc đời và sự nghiệp của Nguyễn Văn Tố ứng với từng giai đoạn, từng thời kỳ, như: 1/ Bước đầu tìm hiểu về quê hương, gia đình và thời tuổi trẻ của Nguyễn Văn Tố; 2/ Những cống hiến toàn diện và sâu sắc của Nguyễn Văn Tố thời kỳ trước Cách mạng tháng Tám trong sự nghiệp chấn hưng nền văn hóa nước nhà; 3/ Công lao của Nguyễn Văn Tố trong việc tuyên truyền, cổ động và tổ chức học chữ Quốc ngữ; 4/ Vai trò của Nguyễn Văn Tố trong “diệt giặc đói”; 5/ Nguyễn Văn Tố trong “diệt giặc ngoại xâm”;...

Kết thúc Hội thảo, các đại biểu nhận định, Nguyễn Văn Tố là nhà văn hóa biết kết hợp giữa hai nền văn minh phương Đông và phương Tây, trên nền tảng cốt cách của tâm hồn Việt Nam. Ông là học giả chân chính, có nhân cách của một nhà văn hóa lớn, giản dị, khiêm tốn, gắn vận mệnh của một trí thức với dân tộc. Cần xây dựng khu tưởng niệm tri ân Nguyễn Văn Tố để giáo dục con cháu đời sau và đó cũng là cách viết tiểu sử về các bậc tiền nhân có công đóng góp xây dựng đất nước.

NGÔ THẾ LONG